

عزاداری‌هایی که قلب امام زمان(عج) را به درد می‌آورد

کاش دینمان را از دین‌شناسان بی‌غرض می‌گرفتیم ...

کاش دینمان را از دین‌شناسان بی‌غرض می‌گرفتیم

عزاداری‌هایی که قلب امام زمان(عج) را به درد می‌آورد

نویسنده: رضا صابری خورزوقی

برخی یا خودشان را به نادانی زده‌اند، یا نمی‌دانند که هر عملی، اگر بخواهد به نام دین و مذهب انجام شود، باید دارای مجوزی از قرآن، یا سیره و رفتار یا سخن و گفتار پیامبر و ائمه(ع) باشد، یا دارای مقبولیت عقلی‌همگانی باشد، و حداقل اینکه وسیله تضعیف و متهم شدن مذهب آل محمد(علیهم السلام) نباشد. لذا، با نادیده گرفتن لزوم مجوز شرعی برای رفتارها، امروزه در بسیاری از شئون مذهبی، بویژه در عزاداری‌های ماه محرم، اعمالی به اسم دین و مذهب انجام می‌شود که قطعاً قلب امام زمان(عج) و ام‌الائم حضرت زهرا(س) را جریحه‌دار می‌کند و منشأ تمام اینگونه رفتارها یا جهل است یا جاهل. لذا، از خودشان نمی‌پرسند، کدام امام معصوم(علیهم السلام) یا اصحاب ائمه(رحمة الله علیهم) برای عزاداری حضرت سیدالشهداء(ع)، گل به خودش مالیده؟ یا تیغ به بدن خود زد؟ یا قمه به دست گرفت و خودزنی نموده و خود را زخمی کرد؟ و ...

و باز از خود نمی‌پرسند، این نحوه عزاداری، - اگر در گفتار و رفتار ائمه(علیهم السلام) یا اصحاب آنان(رحمة الله علیهم) سابقه‌ای ندارد آیا عقل آن را می‌پذیرد؟ آیا موجب تضعیف و وهن تشیع نمی‌شود؟ آیا تضعیف مذهب آل محمد(ص) موجب جریحه‌دار شدن قلب زهرا(س) و فرزند والامقامش، حضرت بقیة الله الاعظم(عج) نمی‌گردد؟ آیا متهم کردن مذهب و مکتب آل محمد(صلوة الله علیهم اجمعین) به خرافه پرستی، از اهداف دشمنان دین - که همان دشمنان بشریت‌اند - نیست؟

* ریشه خرافات

آری؛ خرافات همیشه در دو چیز ریشه دارد.

اول: جهل و نادانی از حقیقت دستورات و رفتارهای مذهبی.

دوم: پیشتازی مکارانی که از طرف اجانب مأموریت دارند و از ناآگاهی عوام سوءاستفاده می‌کنند تا چهره دین خدای تعالی را به خرافات آلوده کنند و مردم را از حقیقت دین دور نمایند و مزدشان را از دشمنان خدا و رسول(ص) بگیرند. باتوجه به دو امر فوق‌الاشاره متأسفانه خرافات بسیاری وارد مراسم‌های مذهبی شده است و اگر در این نوشتار به بعضی از آن‌ها اشاره می‌شود به معنی انحصار آن‌ها نیست. یکی از این خرافات گل مالیدن به لباس عزاداران است.

اگر روزی کسانی هنگام عزاداری، اندکی گل یا خاک به سر خود (مقدار کمی جلو سر) می‌کشیدند و اسباب تبرک نیز می‌شد، امروز کار بجائی رسیده که کسانی، در جاهائی، چاله مخصوص گل درست می‌کنند و تمام لباس و سر تا پای خود را آغشته به گل می‌کنند و حتی افراد مشهوری که در جمعشان حاضر می‌شوند را گل‌آلود یا گل‌مال می‌کنند و شاید گمان می‌کنند هرچه بیشتر خود را آلوده کنند، تبرکش بیشتر می‌شود!...

و متأسفانه و صد البته، برخی از این چهره‌های معروف نیز جرأت مخالفت را در خود نمی‌بینند و احتمالاً علیرغم میل‌شان در مقابل این رفتارهای خرافی، نه تنها نهی از منکر نمی‌کنند، بلکه سکوت را نیز ترجیح می‌دهند.

اگر این روند ادامه پیدا کند، هیچ بعید نیست که در سال‌های آینده کسانی پیدا شوند و بگویند برای انجام عزاداری مقبول، باید با قمه یکدیگر را بکشیم! تا عزاداری مقبولی انجام داده باشیم!

کافی است سری به سایت‌های مختلف وهابی و غربی بزنید تا ببینید با استفاده از همین خرافات، عاشورای شیعیان، را چگونه به دنیا معرفی کرده‌اند؟

برخی از ما عزاداری آن امام(ع) را به انواع و اقسام انحرافات و بدعت‌ها آلوده کرده‌ایم، امامی که تا نفس آخر، عزیز بود و تن به

ذلت نداد.

* در همین زمینه امید حسینی در وبلاگ آهستان مطلبی منتشر کرده است که در ادامه - برای تکمیل این مطلب - با ویرایشه اندکی می‌خوانیم:

کاروان اسرای اهل بیت وقتی به کوفه رسید، امام زین العابدین، حضرت زینب و برخی دیگر از خاندان امام حسین برای مردم سخنرانی کردند که شرح آن در مقاتل و کتاب‌های مختلف آمده است.

اکثریت مردم کوفه شیعه بودند. مرید و محب اهل بیت، پیرو مذهب دیگری نبودند، سال‌ها با امیرالمومنین و فرزندان او مأنوس و همدم بودند؛ اما سرنوشتشان چه شد؟

آیا ما شیعیانی که امروز ادعای دوستی، محبت و پیروی اهل بیت را داریم، به امامان مظلوم خود خیر می‌رسانیم یا شر؟ خیرمان بیشتر است یا شر؟ اصلاً خیری داشته‌ایم؟!

* شری که گمان می‌کنیم خیر است

وی ادامه داده است: در این مطلب می‌خواهم به یک مورد از شرهای خودمان اشاره کنم که معمولاً آن را خیر و محبت نسبت به اهل بیت می‌پنداریم! البته حرف زدن درباره این مسئله، مثل راه رفتن روی لبه تیغ می‌ماند؛ آدم باید مراقب باشد که دچار افراط و تفریط نشود.

از قدیم در گوش ما خوانده‌اند که با دستگاه امام حسین شوخی نکنید! دستگاه امام حسین، اینجا، یعنی عزاداری‌ها، عزاداران، سنت‌ها، سبک‌ها، هیئت‌ها، رویه‌ها و عادات مختلف.

* ایجاد بدعت و خرافه

به بهانه عزاداری

کار به جایی رسید که به نام امام حسین و به بهانه عزاداری، دست به هر کاری زدند اما کسی جرأت نقد آن را نداشت. به قول شهید مطهری، انگار امام حسین دستگاهی مقابل دستگاه خدا برپا کرده که دقیقاً همه آنچه که در دستگاه خدا ممنوع و حرام است، اینجا آزاد است و حلال!

* شیعه را به خرافه پرستی و بدعت و قمه زنی و تیغ زنی و گل مالی معروفی کردند!

و سال‌ها به این بهانه که با دستگاه امام حسین کاری نداشته باشید، دهان‌ها را بستند و اجازه دادند که هر خرافه و بدعتی به نام عزاداری ثبت شود و شیعه که قرن‌ها افتخارش، عقل، حکمت، معارف و عرفانش بود، امروز به خرافه پرستی و بدعت و قمه زنی و تیغ زنی و گل مالی معروف شده!

* عاشورای شیعیان را آلوده کردند

کافیست سری به سایت‌های مختلف وهابی و غربی بزنید تا ببینید عاشورای شیعیان، برای آنها یعنی چه؟ به عنوان مثال رویترز گزارش تصویریش را به عکس‌هایی از قمه زنی و تیغ زنی افغانستان، پاکستان، هندوستان، لبنان و عراق اختصاص داده است.

* عذر بدتر از گناه

استدلال و منطق برخی آدم‌ها این است که معیار ما، رسانه‌های وهابی نیست و اگر قرار باشد به حرف آنها توجه کنیم، باید بسیاری از عقاید خود را هم کنار بگذاریم.

اما این حرف غلطی است. زیرا؛

اولاً: چرا رسانه‌های ضد شیعی ملاک نباشند؟ وقتی دشمنان شیعه از چیزی سوءاستفاده می‌کنند و دائماً از آن برای کوبیدن، مسخره کردن و تهمت زدن استفاده می‌کنند، چرا نباید برای شیعیان مهم باشد؟

ثانیاً: آنچه که ملاک و معیار نیست و نباید باشد، اظهار نظر دشمنان درباره اصول و فروع دین است. یعنی هیچ مسلمانی بخاطر تهدید و تمسخر دشمنان، نمی‌تواند اصول و فروع دینش را کم یا زیاد کند.

* عمل به یک مستحب، به قیمت انجام بدترین حرام‌ها

اما مگر سبک‌های عزاداری و قمه زنی و تیغ زنی و گل مالی و در گل خوابیدن و ... جزو اصول و فروع دین ماست؟

اینها سنت‌هایی هستند که درست یا غلط، در طول سال‌ها و قرن‌ها به عقاید [رفتارهای] ما اضافه شده‌اند. [درحالی‌که] نه رد پای بسیاری از این اعمال در روایات و احادیث ما دیده می‌شود و نه با عقل جور در می‌آید.

ثالثاً: شاید پنجاه سال پیش، انجام این قبیل اعمال، ضرری به حال مذهب نداشت، اما امروز که عکس‌ها و تصاویر این سنت‌ها به سرعت در دنیا پخش می‌شود، قطعاً به ضرر مذهب و دین ماست.

* نمی‌توان خود را به جهالت زد

بنابراین نمی‌توان خود را به جهالت زد و ادعا کرد که ما کار خودمان را می‌کنیم و به حرف و حدیث دیگران کاری نداریم؛ امامان شیعه، گاه برای زنده ماندن اصل دین، از حق شرعی و الهی خود هم می‌گذشتند، امام حسین برای اصلاح امت جدش و تسلیم نشدن در برابر انحرافات، از جان خود، فرزندان، اهل بیت و یارانش گذشت، اما ما؟!

* عزاداری وسیله بود اما امروزه برای برخی هدف شده

برخی از ما عزاداری آن امام را به انواع و اقسام انحرافات و بدعت‌ها آلوده کردیم. امامی که تا نفس آخر، عزیز بود و تن به ذلت نداد.

عزاداری باید راهی باشد برای زنده نگه داشتن آن پیام، آن هدف، آن عظمت، شجاعت، ایثار (البته به همراه احساسات و عواطف) عزاداری وسیله بود اما امروزه برای برخی هدف شده برای آنهایی که می‌خواهند انرژی‌شان را در هیات تخلیه کنند!

* برخی مراسم‌های به ظاهر سنتی و عادی، هم بدعت و خرافه و وهن مذهب است خلاصه اینکه اصلاح این اشتباهات و اشکالات، جرأت، شهامت و شجاعت می‌خواهد. امثال شهید مطهری انگ‌ها و تهمت‌ها را به جان خود خریدند و در سخنرانی‌هایشان به انحرافات و بدعت‌ها اشاره کردند. بعد از انقلاب البته وضعیت کمی بهتر شد. مخصوصاً با رویه امام و فتوای رهبری و برخی مراجع عظام تقلید. مسئله قمه زنی سال‌هاست که از شهرها و روستاها برچیده شده (جز در نقاط خاصی که معمولاً از سر لجاجت انجام می‌شود!) اما بدعت‌ها و خرافات فقط در قمه زنی خلاصه نمی‌شود، امروزه برخی مراسم‌های به ظاهر سنتی و عادی هم بدعت و خرافه و وهن مذهب است و خاصیت دیگری ندارد.